

Till skatteutskottet

Skatteutskottet har den 24 november 1998 beslutat att bereda konstitutionsutskottet tillfälle att yttra sig över proposition 1998/99:34 *Behandling av personuppgifter i skattemyndigheternas brottsutredande verksamhet, m.m.* jämte motioner.

Konstitutionsutskottet begränsar sitt yttrande till frågor som rör enskildas integritet vid behandling av personuppgifter samt sekretess. I yttrandet behandlas därmed frågor om reglering i en särskild lag av behandling av personuppgifter i skattemyndigheternas brottsutredande verksamhet, den nya lagens tillämpningsområde, behandling av känsliga personuppgifter, kvarstående brottsmisstankar, utlämnande av uppgifter, behandling av personuppgifter i underrättelseverksamhet och underrättelseregister, gallring, ändringar i sekretesslagen och behandling av personuppgifter vid ADB-revision.

Utskottet

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en ny lag om behandling av personuppgifter vid skattemyndigheternas medverkan i brottsutredningar. Enligt förslaget skall lagen utgå från personuppgiftslagen och endast innehålla de särbestämmelser som är nödvändiga för skattemyndigheternas brottsutredande verksamhet. Genom den föreslagna lagen regleras också skattemyndigheternas möjlighet att i underrättelseverksamhet som avser allvarlig brottslig verksamhet behandla personuppgifter helt eller delvis automatiserat i särskilda undersökningar eller i underrättelseregister. Därutöver föreslår regeringen vissa ändringar i sekretesslagen (1980:100), lagen (1998:620) om belastningsregister och lagen (1998:621) om misstankeregister.

Vidare föreslås i propositionen att lagen (1987:1231) om automatisk databehandling vid taxeringsrevision, m.m. upphävs. I enlighet med detta kommer personuppgiftslagens regler att gälla vid revision och annan kontroll som genomförs av skatte- och tullmyndigheter.

Regeringen föreslår därutöver en ändring i skatteregisterlagen (1980:343) för att förtydliga kronofogdemyndigheternas rätt till åtkomst av vissa uppgifter om mervärdesskatt.

Bakgrund

Ärendet och dess beredning

I proposition 1997/98:10 om skattemyndigheternas medverkan vid brottsutredningar, m.m. föreslog regeringen att skattebrottsutredningar skall få bedrivas hos skattemyndigheterna. Verksamheten föreslogs regleras i en särskild lag, lagen om skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar. Den brottsutredande verksamheten skulle enligt regeringen bedrivas av särskilda enheter, skattebrottsenheter. Förslaget innebar bl.a. att skattebrottsenheterna efter beslut av åklagare skall utreda brott inom skatteområdet. Förslaget har antagits av riksdagen (bet. 1997/98:SkU10, rskr. 1997/98:70). Lagen (1997:1024) om skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar trädde i kraft den 1 juli 1998.

Regeringen beslutade den 7 november 1996 att tillkalla en särskild utredare för att utreda vilka register en kommande skattekriminal vid skatteförvaltningen kan ha behov av för skattebrottsutredningar samt föreslå den författningsreglering av registren som är motiverad. I uppdraget ingick dessutom att se över vilka ändringar som behövs i skatteregisterlagen (1980:343) för att underlätta arbetet med att utreda skattebrott m.m. samt behovet av tillgång till uppgifter hos andra myndigheter. Utredningen antog namnet Skattekriminalregisterutredningen.

Utredningen avlämnade i december 1997 betänkandet *Integritet – Effektivitet – Skattebrott* (SOU 1998:9). Betänkandet har remissbehandlats. I den nu aktuella propositionen tar regeringen ställning till utredningens förslag.

Regeringen behandlar i detta sammanhang också de förslag som lämnats i en inom Regeringskansliet upprättad promemoria om ADB-revisioner (Fi98/1915). Promemorian har remissbehandlats.

Skattemyndigheternas medverkan i brottsutredningar

Skattemyndigheterna kommer med stöd av lagen (1997:1024) om skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar att – om åklagaren beslutar detta – ansvara för utredningar om brott inom skatteområdet. Enligt denna lag omfattar skattemyndigheternas verksamhet brott enligt skattebrottslagen (1971:69), 19 kap. 1 § första stycket 4 aktiebolagslagen (1975:1385), 11 § tredje stycket lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m., folkbokföringslagen (1991:481) samt bokföringsbrott enligt 11 kap. 5 § brottsbalken. En skattemyndighet får också medverka i fråga om annan brottslighet, om åklagaren anser att det finns särskilda skäl för detta.

Den brottsutredande verksamheten skall bedrivas inom särskilda enheter inom skatteförvaltningen. Skattebrottsutredningar hålls därigenom organisatoriskt åtskilda från skatteutredningar.

Enligt lagen om skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar är det åklagaren som leder förundersökningar även på skatteområdet. Vid sådan

undersökning får åklagaren begära biträde av skattemyndigheten. Något hinder mot att i stället polisen verkställer förundersökningar finns inte. Skattemyndigheterna har således ingen exklusiv rätt att medverka i förundersökningarna. På lång sikt är det tänkt att skattebrottsenheterna vid skattemyndigheterna skall verkställa i princip alla skattebrottsutredningar. Enligt Riksskatteverket kommer utredningsverksamhet rörande brott på skatteområdet inledningsvis att organiseras endast i storstadsregionerna.

Skattemyndigheterna har inte getts någon befogenhet att verkställa beslut om straffprocessuella tvångsmedel.

Brott som faller utanför skattemyndigheternas ansvarsområde skall som huvudregel utredas av polisen. Vid blandad brottslighet kan därför skattebrottsligheten utredas av skattebrottsenheter och övrig brottslighet av polis. Sådana utredningar kommer att ske i samverkan och med åklagare som gemensam förundersökningsledare. Inom ramen för Ekobrottsmyndighetens organisation kan sådan blandad brottslighet komma att utredas av fasta, åklagarledda arbetsgrupper.

Skattemyndigheten ges enligt lagen om skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar också befogenhet att självständigt få utföra s.k. förenklade brottsutredningar, dvs. i de fall förundersökning enligt 23 kap. 22 § rättegångsbalken inte behövs. Som en förutsättning härför gäller att den misstänkte kan antas erkänna gärningen. Förenklad brottsutredning får endast användas om den misstänkte har fyllt 21 år.

Enligt lagen om skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar ges skattemyndigheterna också befogenhet att bedriva underrättelseverksamhet.

Propositionen

Lag om behandling av personuppgifter i brottsutredningar

Regeringen föreslår att behandling av personuppgifter vid skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar skall regleras i en särskild lag. Enligt förslaget skall lagen utgå från personuppgiftslagen (1998:204) och endast innehålla de särbestämmelser som är nödvändiga för skattemyndigheternas brottsutredande verksamhet.

I skälen för sitt förslag anför regeringen att skattemyndigheterna kommer att ha i princip samma arbetsuppgifter i fråga om brott inom skatteområdet som tullmyndigheter och polismyndigheter har inom sina respektive ansvarsområden. Regeringen påpekar att skattemyndigheterna behöver kunna behandla en stor mängd information i den brottsbekämpande verksamheten. För att kunna göra detta på ett rationellt och effektivt sätt krävs enligt regeringen att skattemyndigheterna har datorstöd för behandlingen. Modern datorteknik skall kunna utnyttjas både internt inom myndigheterna och vid utbyte av information mellan dem. Regeringen anser därför att skattemyndigheterna på samma sätt som polis- och tullmyndigheter skall ha rätt att behandla personuppgifter automatiserat i sin brottsutredande verksamhet.

Regeringen konstaterar att skattemyndigheterna redan med stöd av personuppgiftslagens bestämmelser kan behandla personuppgifter helt eller delvis automatiserat i den brottsutredande verksamheten. Behandlingen av person-

uppgifter i skattemyndigheternas brottsutredande verksamhet kommer emellertid att omfatta integritetskänsliga uppgifter och kräver därför en högre skyddsnivå än vad personuppgiftslagen garanterar. Regeringen anser därför att behandlingen av personuppgifter i skattemyndigheternas brottsutredande verksamhet skall regleras i en särskild lag om behandling av personuppgifter vid skattemyndigheternas medverkan i brottsutredningar. Eftersom behandlingen i många fall kommer att omfatta uppgifter om enskilda personer, är det enligt regeringen viktigt att beakta integritetsaspekten. Med tanke på det allmänna intresset av att skattemyndigheterna skall kunna bekämpa brott så effektivt som möjligt, anser regeringen emellertid att det är viktigt att hinder för ett rationellt utnyttjande av ADB-stöd och kommunikationsteknik inte ställs i större utsträckning än vad som är nödvändigt med hänsyn till intresset av att skydda den personliga integriteten.

När det gäller den nya lagens förhållande till personuppgiftslagen anser regeringen att de bestämmelser som skall gälla för skattemyndigheternas behandling av personuppgifter i anledning av brott inom skatteområdet bör, i likhet med motsvarande bestämmelser i polisdatalagen, ha personuppgiftslagen som utgångspunkt. Kraven på behandling av personuppgifter bör med tanke på verksamhetens natur inte i någon del vara lägre ställda än vad som följer av personuppgiftslagen. I fråga om särskilt integritetskänsliga inslag i verksamheten bör kraven på behandlingen i stället vara avsevärt högre. Regeringen påpekar vidare att flertalet remissinstanser har framhållit behovet av en enhetlig reglering i fråga om behandling av personuppgifter inom den brottsutredande verksamheten. Regeringen instämmer i detta och föreslår därför att den nya lagen endast skall innehålla de särbestämmelser som är nödvändiga.

Vad gäller förhållandet till polisdatalagen framhåller regeringen att det är av betydelse att samma förutsättningar för behandling av personuppgifter och samma regler till skydd för den enskilde mot oriktig behandling och integritetsintrång tillämpas oavsett om det är polisen eller skattemyndigheten som företar brottsutredningen. En lag om behandling av personuppgifter i skattemyndigheternas brottsbekämpande verksamhet bör enligt regeringen därför i princip utformas så att förutsättningarna för behandlingen är desamma som gäller för polisen. Regeringen framhåller därutöver att det också kan antas att skattemyndigheterna med de nya arbetsuppgifterna kommer att ha ett ökat behov av att kunna byta personuppgifter med polisen. Likalydande bestämmelser om behandling av personuppgifter torde enligt regeringen underlätta ett sådant informationsutbyte och även minska risken för att utbytet medför integritetsintrång och en oriktig behandling av personuppgifter.

Lagens tillämpningsområde – ändamålet med behandlingen

Regeringen föreslår att lagen skall gälla vid behandling av personuppgifter i skattemyndigheternas verksamhet för att förebygga brott samt vid spaning och utredning i fråga om brott som avses i lagen om skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar.

I skälen för sitt förslag anför regeringen att den verksamhet som skattemyndigheter bedriver med stöd av den nämnda lagen utan inskränkning bör

omfattas av rätten att behandla personuppgifter. Regeringen konstaterar att denna verksamhet inte omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (dataskyddsdirektivet). Avvikande bestämmelser kan därför meddelas utan att det står i strid med direktivet.

Regeringen anför vidare att den nya lagen huvudsakligen skall gälla för automatiserad behandling av personuppgifter. Enligt regeringen skall lagen tillämpas på manuell behandling endast om uppgifterna ingår i eller avses ingå i en strukturerad samlig av personuppgifter vilka är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Behandling av känsliga personuppgifter

Regeringen föreslår att skattemyndigheterna skall ha möjlighet att behandla känsliga personuppgifter i annan verksamhet än underrättelseverksamhet om det är oundgängligen nödvändigt för syftet med behandlingen.

I skälen för sitt förslag konstaterar regeringen att personuppgiftslagen innehåller en bestämmelse om förbud mot behandling av känsliga personuppgifter. Enligt 13 § personuppgiftslagen är det förbjudet att behandla personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening. Det är också förbjudet att behandla sådana personuppgifter som rör hälsa eller sexualliv. Det finns vissa undantag från förbudet, framför allt om den registrerade har samtyckt till behandlingen. Regeringen konstaterar att undantagen från förbudet inte är tillämpliga på brottsbekämpande verksamhet.

Regeringen anför vidare att det vid brott inom skatteområdet sällan torde komma i fråga att behandla känsliga personuppgifter. Det sakliga behovet för ett undantag från förbudet kan enligt regeringen därför ifrågasättas. Det kan dock inte uteslutas att känsliga personuppgifter kan förekomma i en utredning rörande skattebrott. I en skatteutredning är det enligt regeringen inte ovanligt att sådana uppgifter förekommer. Uppgifter från en skatteutredning måste oftast hämtas in när en förundersökning har påbörjats. Regeringen anför att det inte är möjligt att sortera bort de känsliga personuppgifter som kan finnas i det inhämtade materialet. Enligt regeringens mening skall därför känsliga personuppgifter få behandlas i bl.a. en förundersökning om förutsättningarna i övrigt för behandlingen är för handen.

När det gäller behandling av känsliga uppgifter i underrättelseverksamhet är enligt regeringen situationen en annan. I skattemyndighetens underrättelseverksamhet finns större möjligheter att undvara känsliga personuppgifter utan att det påverkar den pågående undersökningen. Regeringen anser att känsliga uppgifter därför inte bör få behandlas i skattemyndigheternas underrättelseverksamhet.

Regeringen konstaterar vidare att Skattekriminalregisterutredningen föreslagit att känsliga personuppgifter inte skall få användas som sökbegrepp vid sökning i ett register. Enligt regeringens mening är de grundläggande kraven som gäller vid behandling av personuppgifter tillräckliga för att tillgodose

Kvarstående brottsmisstankar

Regeringen föreslår att uppgifter om brottsmisstankar skall få behandlas för annat ändamål än arkivering även om en förundersökning, som gäller ett brott som anges i 1 § lagen om skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar, har lagts ned på grund av bristande bevisning. Som förutsättning härför skall gälla att den misstänkte fortfarande är skäligen misstänkt för brottet och att uppgifterna behövs för att förundersökningen skall kunna tas upp på nytt.

Vidare föreslår regeringen att i de fall åtal mot en person har lagts ned eller om personen genom en dom som har vunnit laga kraft har frikänts, får uppgifter om brottsmisstanken behandlas endast om förundersökningen tas upp på nytt eller för prövning av särskilt rättsmedel enligt 58 kap. rättegångsbalken.

Utlämnande av uppgifter

Regeringen anser att särskilda bestämmelser om när uppgifter får lämnas ut endast behövs i fråga om utlämnande för framställning av rättsstatistik och utlämnande av uppgifter till utlandet. Regeringen föreslår därför att sådana bestämmelser införs i den nya lagen.

I skälen för sitt förslag anför regeringen att särskilda bestämmelser om utlämnande av uppgifter är av betydelse endast i den mån sekretess gäller för uppgifterna. Uppgifter som behandlas i skattemyndigheternas brottsbekämpande verksamhet omfattas av sekretess enligt 5 kap. 1 § och 9 kap. 17 § sekretesslagen (1980:100). Enligt dessa bestämmelser gäller sekretess bl.a. för uppgift som hänför sig till förundersökning i brottmål och för angelägenhet som avser användning av tvångsmedel i sådant mål. Sekretess gäller också i annan verksamhet för att förebygga brott eller åklagarmyndighets, tullmyndighets eller Kustbevakningens verksamhet i övrigt för att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott. Sekretessen i 5 kap. 1 § gäller till skydd för intresset av att förebygga eller beivra brott, medan sekretessen i 9 kap. 17 § gäller till skydd för enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden.

Regeringen konstaterar att riksdagen den 2 juni 1998 har beslutat om ändring i sekretesslagen som innebär att sekretessen enligt 9 kap. 17 § kommer att gälla också i fråga om uppgifter i register som förs enligt polisdatalagen.

Vidare anför regeringen att om uppgifter skall lämnas ut från en brottsbekämpande myndighet tillämpas främst 1 kap. 5 § sekretesslagen. Enligt denna bestämmelse får uppgifter lämnas ut om det är nödvändigt för att den utlämnande myndigheten skall kunna fullgöra sin verksamhet. Utbyte av uppgifter mellan åklagaren och den myndighet som biträder åklagaren i förundersökningar sker i allmänhet med stöd av den bestämmelsen. Regeringen konstaterar att bestämmelsen emellertid inte ger utrymme för att lämna ut uppgifter som kan vara till gagn för en annan myndighets verksamhet, även om detta skall gynna brottsbekämpningen i ett större perspektiv. I

dessa fall kan i stället generalklausulen i 14 kap. 3 § sekretesslagen tillämpas i viss utsträckning. Uppgifter får lämnas ut med stöd av denna bestämmelse om det är uppenbart att intresset av att uppgifterna lämnas har företräde framför det intresse som sekretessen skall skydda. Regeringen anför vidare att uppgifter också får lämnas ut enligt 14 kap. 1 § sekretesslagen om myndigheten har en skyldighet enligt lag eller författning att lämna uppgifter. Sekretessen bryts exempelvis vid skyldighet att anmäla brott.

Därutöver konstaterar regeringen att det finns särskilda inskränkningar i fråga om att lämna ut uppgifter till utländska myndigheter eller mellanfolkliga organisationer. Enligt 1 kap. 3 § tredje stycket sekretesslagen får uppgifter för vilka sekretess gäller inte röjas för en utländsk myndighet eller en mellanfolklig organisation annat än om utlämnandet sker i enlighet med en särskild föreskrift därom i lag eller förordning eller om uppgiften i motsvarande fall skulle få utlämnas till en svensk myndighet och det enligt den utlämnande myndighetens prövning står klart att det är förenligt med svenska intressen att uppgiften lämnas till den utländska myndigheten eller mellanfolkliga organisationen.

Regeringen anför att en bestämmelse om utlämnande av uppgifter i och för sig skulle vara klargörande när det gäller utlämnandet av uppgifter mellan myndigheter. Enligt regeringen är emellertid sekretesslagens bestämmelser tillräckliga i de flesta fall för att uppgifter skall kunna lämnas ut till de myndigheter som kan behöva dem. Regeringen anser att uppgifter som behandlas i skattemyndigheternas brottsbekämpande verksamhet bara skall lämnas till de myndigheter som oundgängligen behöver dem i sin verksamhet. I regel behövs inte uppgifterna hos någon annan än motsvarande enhet hos en annan skattemyndighet samt hos polis- eller åklagarmyndighet. Några särskilda regler för att lämna ut uppgifter i dessa fall behövs enligt regeringen inte.

Vidare anför regeringen att sekretesslagens regler dock inte är tillräckliga för att tillgodose utlämnande av uppgifter till rättsstatistiken. Bestämmelser om att uppgifter skall lämnas ut till den myndighet som har hand om rättsstatistiken behövs enligt regeringen därför. Regeringen anser att lagens bestämmelser därutöver skall medge att utlämnande sker till myndigheter i andra länder eller till mellanfolkliga organisationer i enlighet med vad Sverige har åtagit sig i en konvention eller annan internationell överenskomst. Omfattningen av det internationella informationsutbytet går enligt regeringen inte att överblicka i dagsläget. Det kan antas att skattemyndigheterna får en internationell roll genom t.ex. bilaterala samarbetsavtal. Den föreslagna bestämmelsen innebär då att det finns ett bemyndigande för skattemyndigheterna att lämna ut uppgifter till berörda myndigheter i andra länder. Regeringen påpekar att skattemyndigheterna däremot inte torde behöva lämna ut uppgifter till Europol.

Behandling av personuppgifter i underrättelseverksamhet

Allmänna förutsättningar

Regeringen föreslår att skattemyndigheterna skall få möjlighet att i underrättelseverksamhet som avser allvarlig brottslig verksamhet behandla person-

uppgifter helt eller delvis automatiserat i särskilda undersökningar eller i underrättelseregister. Med allvarlig brottslighet skall enligt regeringen avses brottslighet för vilken är föreskriven fängelse i två år eller längre tid.

Enligt förslaget skall med underrättelseverksamhet avses verksamhet som består i att samla, bearbeta och analysera information för att klarlägga om brottslig verksamhet har utövats eller kan komma att utövas och som inte utgör förundersökning enligt 23 kap. rättegångsbalken.

Automatiserad behandling av personuppgifter i särskilda undersökningar

Regeringen föreslår att automatiserad behandling av personuppgifter endast skall få förekomma i särskilda undersökningar om det finns anledning att anta att allvarlig brottslig verksamhet har utövats eller kan komma att utövas och en särskild undersökning av underrättelsekaraktär har inletts.

Enligt förslaget skall med särskild undersökning avses en undersökning i underrättelseverksamhet i syfte att ge underlag för beslut om förundersökning eller om särskilda åtgärder för att förebygga, förhindra eller upptäcka brott.

Regeringen föreslår vidare att beslut om att inleda automatiserad behandling av personuppgifter i en särskild undersökning skall innehålla ändamålet med behandlingen och de föreskrifter i övrigt som behövs för att förebygga otillbörligt integritetsintrång. Regeringens förslag innebär att alla uppgifter, utom känsliga personuppgifter, som är nödvändiga för ändamålet med den särskilda undersökningen får behandlas. Om uppgifter om en person som det inte finns någon misstanke mot behandlas skall uppgiften förses med en anteckning om detta förhållande.

Underrättelseregister

Regeringen föreslår att underrättelseregister skall få föras endast för att ge underlag för sådana särskilda undersökningar som gäller allvarlig brottslighet där behandling får utföras helt eller delvis automatiserat samt för att underlätta tillgången till allmänna uppgifter med anknytning till underrättelseverksamhet.

Enligt förslaget skall uppgifter som kan hänföras till en person få föras in i ett underrättelseregister endast om uppgifterna ger anledning att anta att allvarlig brottslighet utövats eller kan komma att utövas och den som avses med uppgifterna skäligen kan misstänkas för att ha utövat eller komma att utöva den allvarliga brottsligheten.

Därutöver föreslår regeringen att uppgifter om transportmedel eller om varor som kan antas ha samband med allvarlig brottslighet eller om hjälpmedel som kan antas ha använts i samband med sådan verksamhet får registreras även om de kan hänföras till en person som det inte finns någon misstanke mot. En sådan uppgift skall förses med en anteckning om att det inte finns någon misstanke mot personen.

Regeringen föreslår att det i lagen anges vilka typer av uppgifter som får registreras i ett underrättelseregister.

Regeringen föreslår att som huvudregel skall gälla att uppgifter som inte längre behövs för sitt ändamål skall gallras. Detta skall dock inte gälla uppgifter i en förundersökning. Uppgifter som behandlas automatiserat i en förundersökning bör enligt regeringen gallras på samma sätt som uppgifter som behandlas manuellt. Det innebär att arkivlagens (1990:782) regler blir tillämpliga, varför det saknas behov av särskilda bestämmelser om gallring.

Enligt regeringens förslag skall uppgifter som behandlas i en särskild undersökning gallras senast ett år efter det att beslutet om behandlingen av personuppgifter fattas. Om det är av särskild betydelse för att den särskilda undersökningen skall kunna avslutas får dock uppgifterna behandlas under längre tid.

Vidare föreslår regeringen att uppgifter i ett underrättelseregister om en registrerad person skall gallras senast tre år efter det att en uppgift som kan föranleda registrering sista gången infördes. Om en särskild undersökning som rör en registrerad person har inletts, behöver uppgifterna dock inte gallras förrän undersökningen har avslutats.

Förslaget innebär också att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att uppgifter får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

Ändringar i sekretesslagen

Bakgrund

Riksdagen har den 2 juni 1998 beslutat om ändringar i sekretesslagen som innebär att för uppgifter i andra polisregister än belastningsregister skall den absoluta sekretessen avskaffas. För uppgifter i polisens register skall i stället sekretess till skydd för den enskilde i 9 kap. 17 § sekretesslagen gälla med ett omvänt skaderekvisit, dvs. sekretess gäller om det inte står klart att uppgiften kan lämnas ut utan att det medför skada. För uppgifter i underrättelseverksamhet skall sekretessen i 5 kap. 1 § sekretesslagen gälla med ett omvänt skaderekvisit även till skydd för polisens verksamhet.

Regeringens förslag

Regeringen föreslår att sekretess till förmån för den enskilde skall gälla med ett omvänt skaderekvisit för uppgifter som behandlas i skattemyndigheternas brottsutredande verksamhet.

Därutöver föreslår regeringen att sekretess skall gälla med ett omvänt skaderekvisit även till skydd för skattemyndighetens brottsutredande verksamhet för uppgifter som förekommer i underrättelseverksamhet.

Bakgrund

Skattemyndigheterna får med stöd av 3 kap. taxeringslagen (1990:324) företa bl.a. revision för att granska näringsidkares bokföring. Revision kan även företas med stöd av bl.a. skattebetalningslagen (1997:483) och lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Taxeringslagen innehåller bestämmelser om granskning av ett företags ADB-system. Som en komplettering till dessa bestämmelser gäller lagen (1987:1231) om automatisk databehandling vid taxeringsrevision, m.m. Lagen tillämpas på en myndighets granskning avseende skatter och socialavgifter samt granskning enligt tullagen (1994:1550) när åtgärden innefattar automatisk databehandling av personuppgifter i personregister enligt datalagen. Syftet med lagen är att skydda personuppgifter som finns hos den som granskas vid en revision och ge skydd mot att kontrollverksamheten genom användning av ADB-teknik får en upplägning som är oacceptabel ur integritetssynpunkt (prop. 1987/88:65 s. 80).

Datainspektionen utövar tillsyn över granskningen. I den mån det behövs för att förhindra risk för otillbörligt integritetsintrång får Datainspektionen meddela särskilda villkor för granskningen. Med stöd av en särskild förordning har Datainspektionen utfärdat föreskrifter om verkställigheten av lagen om automatisk databehandling vid taxeringsrevision (DIFS 1988:2 och 1997:8). Även Riksskatteverket har utfärdat föreskrifter på området (RSFS 1997:11).

Bestämmelser om skydd för ADB-lagrad information vid taxeringsrevision finns också i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet (tvångsåtgärdslagen).

Regeringens förslag

Regeringen föreslår att lagen om automatisk databehandling vid taxeringsrevision, m.m. upphävs.

I skälen för sitt förslag påpekar regeringen att frågan om den granskande myndigheten blir personuppgiftsansvarig har behandlats av Datalagskommittén (SOU 1997:39). Enligt kommittén talar mycket för att den myndighet som beordrar behandlingen kommer att anses som personuppgiftsansvarig, om inte annat anges i den lagstiftning som reglerar åtgärden. Frågan om ansvar vid ADB-revision och annan granskning behandlades också av Datalagsutredningen (SOU 1993:10). Enligt utredningens förslag skulle den granskande myndigheten bli personuppgiftsansvarig för den behandling som sker vid granskningen.

Enligt regeringen finns det inte skäl att göra någon annan bedömning i fråga om den granskande myndighetens ansvar än som gjorts av de nämnda utredningarna. Detta innebär att skattemyndigheten och tullmyndigheten blir personuppgiftsansvariga i fråga om de behandlingar som utförs vid revision och annan granskning av ADB-material. Regeringen anför att en sådan ordning torde ge ett minst lika bra skydd för den enskilde som den nuvarande regleringen. Om den granskande myndigheten är personuppgiftsansvarig

innebär det att myndigheten åläggs de skyldigheter som enligt personuppgiftslagen vilar på den personuppgiftsansvarige. Regeringen framhåller att bestämmelser om skydd för ADB-lagrad information också finns i taxeringslagen och tvångsåtgärdslagen. Riksskatteverket har även utarbetat interna regler om ADB-säkerhet i bl.a. kontrollverksamheten. Dessa regler kommer att gälla vid sidan av personuppgiftslagens bestämmelser. Enligt regeringen finns det således inte längre något direkt behov av en särskild lag för att skydda de registrerades personliga integritet.

Vidare konstaterar regeringen att behandling av personuppgifter enligt 36 § personuppgiftslagen skall anmälas till tillsynsmyndigheten innan behandlingen genomförs. Anmälan behöver enligt 37 § inte göras om den personuppgiftsansvarige anmält till tillsynsmyndigheten att ett personuppgiftsombud utsetts och vem det är. Vidare får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer enligt 36 § tredje stycket meddela föreskrifter om undantag från anmälningsskyldigheten för sådana typer av behandlingar som sannolikt inte kommer att leda till otillbörligt intrång i den personliga integriteten. Regeringen konstaterar därutöver att enligt 3 § personuppgiftsförordningen (1998:1191) gäller anmälningsskyldigheten enligt 36 § första stycket personuppgiftslagen inte för bl.a. behandling av personuppgifter som regleras genom särskilda föreskrifter i lag eller förordning.

Regeringen påpekar att flera remissinstanser har förordat att skattemyndigheterna skall ha personuppgiftsombud. I likhet med remissinstanserna anser regeringen att det är av vikt att säkerställa ett gott integritetsskydd. Regeringen har emellertid inte ansett det motiverat när det gäller skattemyndigheternas brottsutredande verksamhet att för skattemyndigheterna införa en skyldighet att ha personuppgiftsombud. Något skäl att göra en annan bedömning när det gäller behandling av personuppgifter vid revision kan enligt regeringen inte anses motiverat. Personuppgiftslagens regler bör därför gälla. Regeringen anför att detta innebär att någon anmälningsskyldighet inte föreligger eftersom revision och annan kontroll utförs med stöd av lag. Dock påpekar regeringen att vad som nu anförts innebär att skattemyndigheten inte är förhindrad att utse personuppgiftsombud om myndigheten skulle anse att detta behövs.

Regeringen framhåller att skatteförvaltningens registerförfattningar är föremål för en översyn. Frågan om behovet av särregler när det gäller ADB-revisioner ligger inom ramen för utredningens arbete, som skall vara avslutat den 1 oktober 1999. Den slutliga bedömningen av behovet av särregler kan enligt regeringen inte göras förrän vid beredningen av utredningens förslag.

Motionerna

I motion 1998/99:Sk14 av Bo Lundgren m.fl. (m) anför att Moderata samlingspartiet tidigare av bl.a. integritetshänsyn har avvisat regeringens förslag att ge polisen och tullen möjlighet att i datoriserade register behandla personuppgifter om icke misstänkta personer. Motionärerna avvisar därför även förslaget att ge skattemyndigheterna en sådan möjlighet (*yrkande 1, delvis*).

I motionen påpekas vidare att flera remissinstanser har förordat att skattemyndigheterna skall ha ett personuppgiftsombud i syfte att säkerställa ett

gott integritetsskydd i samband med taxeringsrevision. Motionärerna delar denna uppfattning och anser att regeringen bör få i uppdrag att återkomma till riksdagen med ett sådant förslag (*yrkande 4*).

I motion 1998/99:Sk15 av Johan Pehrson och Camilla Dahlin-Andersson (fp) anför att, även om det i varje enskilt fall låter sig motiveras att ge myndigheter rätt att behandla personuppgifter med automatisk databehandling, är det tydligt att den totala omfattningen av samlandet och bearbetandet av personuppgifter kränker den enskildes integritet. Till detta kommer enligt motionärerna ökade möjligheter till såväl hemlig som öppen kameraövervakning, förslag om buggning osv. Enligt Folkpartiet liberalernas uppfattning måste medborgarnas fri- och rättigheter beträffande skyddet för den enskildes integritet bli föremål för en övergripande översyn av en parlamentarisk kommitté. Detta bör ges regeringen till känna (*yrkande 2*).

Motionärerna anför vidare att, även om de accepterar att skattemyndigheterna skall få tillgång till modern informationsteknik, kan de inte acceptera att skattemyndigheterna ges möjlighet att behandla känsliga personuppgifter. Vid brott inom skatteområdet förefaller det enligt motionärerna inte nödvändigt att behandla sådana uppgifter. Regeringens förslag i denna del bör därför avslås (*yrkande 3*).

I motion 1998/99:Sk16 av Mats Odell m.fl. (kd) anför att Kristdemokraterna anser att det från integritetssynpunkt får anses omotiverat att känsliga personuppgifter skall behöva hanteras av skattemyndigheterna. Det undantag från 13 § personuppgiftslagen som polisen har genom polisdatalagen i fråga om behandling av känsliga personuppgifter bör enligt motionärerna inte också gälla skattemyndigheterna. Motionärerna hemställer att regeringens förslag avslås i denna del (*yrkande 2*).

I motionen behandlas vidare regeringens förslag om att bestämmelser om när uppgifter får lämnas ut endast behövs i fråga om utlämnande för framställning av rättsstatistik och utlämnande av uppgifter till utlandet. Motionärerna anser att regeringens motivering att uppgifterna i regel inte behövs hos någon annan än motsvarande enhet hos en annan skattemyndighet samt hos polis- eller åklagarmyndighet kan visa sig vara en alltför from förhoppning när det kommer till praktisk handling. Kristdemokraterna anser att denna fråga noga bör följas upp och utvärderas när det gäller den praktiska tillämpningen. Detta bör ges regeringen till känna (*yrkande 3*).

Utskottets bedömning

Utskottet konstaterar att skattemyndigheterna redan nu med stöd av personuppgiftslagens bestämmelser kan behandla personuppgifter helt eller delvis automatiserat i sin brottsutredande verksamhet. Behandlingen av personuppgifter i den brottsutredande verksamheten kommer att omfatta integritets-känsliga uppgifter om enskilda personer. I likhet med regeringen anser utskottet att denna behandling av personuppgifter kräver en högre skyddsnivå än vad personuppgiftslagen garanterar. Utskottet tillstyrker därför regeringens förslag att behandlingen av personuppgifter i skattemyndigheternas brottsutredande verksamhet skall regleras i en särskild lag. Utskottet har

inget att invända mot att lagen utgår från personuppgiftslagen och endast innehåller de särbestämmelser som är nödvändiga för skattemyndigheternas brottsutredande verksamhet. Såsom regeringen framhåller uppnås härigenom en enhetlighet i regleringen vad avser behandling av personuppgifter inom den brottsutredande verksamheten i stort.

I motion 1998/99:Sk15 yrkande 2 (fp) anføres att, även om rätten att på automatisk väg behandla personuppgifter låter sig motiveras i varje enskilt fall, måste medborgarnas fri- och rättigheter beträffande skyddet för den enskildes integritet bli föremål för en övergripande översyn av en parlamentarisk kommitté. Utskottet vill härvid hänvisa till att utskottet med anledning av motioner från allmänna motionstiden 1998 inom kort i ett särskilt betänkande kommer att behandla frågor av liknande slag. I avvaktan härpå bör enligt utskottets mening motionen avslås.

Utskottet tillstyrker regeringens förslag att rätten att behandla personuppgifter enligt den nya lagen utan inskränkning skall omfatta den verksamhet som skattemyndigheterna bedriver enligt lagen om skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar. Härvid delar utskottet regeringens bedömning att denna verksamhet inte omfattas av EG:s dataskyddsdirektiv. Avvikande bestämmelser kan därför meddelas i den nya lagen utan att det står i strid med direktivet.

När det gäller behandling av känsliga personuppgifter påpekar regeringen att det inte är ovanligt att denna typ av uppgifter förekommer i en skatteutredning. Uppgifter från en skatteutredning måste ofta hämtas in när en förundersökning har påbörjats. Regeringen anser det inte vara möjligt att sortera bort känsliga uppgifter som kan finnas i det inhämtade materialet. Enligt regeringens mening skall därför känsliga personuppgifter få behandlas i bl.a. en förundersökning, om förutsättningarna i övrigt för behandlingen är för handen. Regeringens förslag innebär dock att behandling av känsliga personuppgifter endast skall få ske om det är oundgängligen nödvändigt för syftet med behandlingen. I fråga om skattemyndigheternas underrättelseverksamhet anser regeringen att det finns större möjligheter att undvara känsliga personuppgifter utan att den pågående undersökningen påverkas. Regeringen föreslår därför att rätten att behandla känsliga personuppgifter inte skall omfatta skattemyndigheternas underrättelseverksamhet. Enligt utskottets mening är möjligheterna enligt förslaget att behandla känsliga personuppgifter i skattemyndigheternas brottsutredande verksamhet tillräckligt restriktiva från integritetssynpunkt och tillstyrker därför regeringens förslag. I enlighet med detta avstyrker utskottet motionerna 1998/99:Sk15 yrkande 3 (fp) och 1998/99:Sk16 yrkande 2 (kd).

Utskottet, som konstaterar att regeringens förslag när det gäller behandling av uppgift om kvarstående brottsmisstanke har getts en liknande utformning som motsvarande bestämmelser i polisdatalagen, tillstyrker förslaget. Härvid vill utskottet framhålla att utskottet i samband med behandlingen av regeringens förslag till polisdatalag erinrade om regeringens möjlighet enligt 50 § personuppgiftslagen att meddela tillämpningsföreskrifter om vilka krav som ställs på den personuppgiftsansvarige vid behandling av uppgifter (yttr. 1997/98:KU10y). Utskottet utgick från att regeringen för att ytterligare tillgodose rättssäkerheten kommer att meddela sådana föreskrifter som innebär

att t.ex. tillgången på uppgifterna begränsas. Justitieutskottet gjorde ingen annan bedömning (bet. 1997/98:JuU20).

När det gäller bestämmelser om att lämna ut handlingar från skattemyndigheternas brottsutredande verksamhet delar utskottet regeringens bedömning att sekretesslagens bestämmelser i de flesta fall är tillräckliga för att uppgifter skall kunna lämnas ut till de myndigheter som behöver dem. Enligt utskottets uppfattning finns det inte anledning att befara att bestämmelserna i sekretesslagen medför att uppgifter lämnas ut i för stor utsträckning. Utskottet utgår ifrån att regeringen följer verksamheten hos skattemyndigheterna även i detta avseende. Med det anförda avstyrker utskottet motion 1998/99:Sk16 yrkande 3. Utskottet tillstyrker således förslaget att särskilda bestämmelser endast införs när det gäller i vilka fall uppgifter får lämnas ut i samband med framställning av rättsstatistik och utlämnande av uppgifter till utlandet.

Utskottet tillstyrker vidare regeringens förslag att skattemyndigheterna, i likhet med vad som gäller på polisområdet, skall få möjlighet att i underrättelseverksamhet som avser allvarlig brottslig verksamhet behandla personuppgifter helt eller delvis automatiserat i särskilda undersökningar. Därvid delar utskottet regeringens bedömning att allvarlig brottslighet bör definieras på samma sätt som i polisdatalagen och lagen om register i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet, dvs. som verksamhet som innefattar brott för vilket är föreskrivet fängelse i två år eller däröver. Utskottet tillstyrker också förslaget att underrättelseregister skall få föras endast för att ge underlag för sådana särskilda undersökningar som gäller allvarlig brottslighet där behandling får utföras helt eller delvis automatiserat samt för att underlätta tillgången till allmänna uppgifter med anknytning till underrättelseverksamhet.

Vidare konstaterar utskottet att regeringens förslag innebär att underrättelseregister inte får innehålla uppgifter som direkt hänför sig till en person som inte är misstänkt för att ha utövat brottslig verksamhet. I fråga om skattemyndigheternas underrättelseverksamhet föreslår regeringen ingen begränsning när det gäller att i de särskilda undersökningarna behandla uppgifter om andra personer än misstänkta. Utskottet delar regeringens bedömning att de allmänna bestämmelserna, vilka innebär att endast sådana uppgifter får behandlas som är nödvändiga för ändamålet med behandlingen, kommer att utgöra ett tillräckligt skydd. Regeringen föreslår att uppgifter om en person som det inte finns någon misstanke mot skall föras med en anteckning om detta förhållande. Utskottet anser att detta utgör en tillfredsställande lösning från integritetssynpunkt och tillstyrker regeringens förslag. I enlighet med detta avstyrker utskottet motion 1998/99:Sk14 yrkande 1, delvis (m).

Utskottet konstaterar vidare att regeringens förslag innebär att som huvudregel skall gälla att uppgifter som inte längre behövs för sitt ändamål skall gallras. Regeringen har vidare i vissa fall föreslagit särskilda regler om att gallring skall ske när viss tid har förflutit. Enligt utskottets mening är de föreslagna reglerna om gallring väl avvägda mellan behovet av att behandla uppgifterna och integritetsskyddsaspekter. Utskottet tillstyrker således förslaget.

När det gäller sekretess för uppgifter i skattemyndigheternas brottsutredande verksamhet föreslår regeringen bestämmelser som innebär att samma

sekretesskydd skall gälla som i motsvarande verksamhet inom polisen, såväl i fråga om den enskildes skydd som skydd för verksamheten. Utskottet tillstyrker förslaget.

Vidare föreslår regeringen att lagen om automatisk databehandling vid taxeringsrevision, m.m. upphävs. Regeringen konstaterar att personuppgiftslagens bestämmelser innebär att den granskande myndigheten blir personuppgiftsansvarig i fråga om de behandlingar av personuppgifter som utförs vid revision och annan granskning av ADB-material. Utskottet delar regeringens bedömning att en sådan ordning torde ge ett minst lika bra skydd för den enskilde som den nuvarande regleringen. Därutöver finns bestämmelser om skydd för ADB-lagrad information i taxeringslagen och tvångsåtgärdslagen. Riksskatteverket har även utarbetat interna regler om ADB-säkerhet i bl.a. kontrollverksamheten. I likhet med regeringen anser utskottet att det därför inte finns något behov av en särskild lag för att skydda de registrerades personliga integritet i samband med revision och annan kontroll.

I motion 1998/99:Sk14 behandlas frågan om skattemyndigheterna i förevarande sammanhang skall vara skyldiga att utse personuppgiftsombud. Regeringen har när det gäller denna fråga och om skattemyndigheterna skall vara skyldiga att till tillsynsmyndigheten anmäla behandlingar av personuppgifter åberopat 3 § personuppgiftsförordningen. Enligt denna bestämmelse gäller inte skyldigheten enligt 36 § första stycket personuppgiftslagen att anmäla behandling av personuppgifter till tillsynsmyndigheten för bl.a. behandling av personuppgifter som regleras genom särskilda föreskrifter i lag eller förordning. Regeringen påpekar, med hänvisning till 3 § personuppgiftsförordningen, att någon anmälningsskyldighet enligt personuppgiftslagen inte föreligger eftersom taxeringsrevision och annan kontroll utförs med stöd av lag. Som utskottet uppfattar det syftar regeringen härvid på taxeringslagen m.fl. lagar som reglerar skattemyndigheternas reviderande verksamhet. Enligt utskottets bedömning kan emellertid dessa lagar inte anses utgöra föreskrifter som särskilt reglerar behandling av personuppgifter. Undantag enligt 3 § personuppgiftsförordningen från personuppgiftslagens bestämmelser om anmälningsskyldighet föreligger därför inte enligt utskottets mening. Utskottet vill dock peka på de regler som finns i taxeringslagen, tvångsåtgärdslagen och Riksskatteverkets föreskrifter om skydd för ADB-lagrad information och om ADB-säkerhet. Dessa regler torde tillsammans med personuppgiftslagens bestämmelser innebära att det inte föreligger någon risk för otillbörligt intrång i den personliga integriteten vid taxeringsrevision och annan kontroll. Möjlighet att med stöd av 36 § tredje stycket personuppgiftslagen i förordningsform meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten att anmäla behandling av personuppgifter till tillsynsmyndigheten bör därför föreligga. Enligt utskottets mening saknas således från integritetssynpunkt behov av att, såsom anförs i motion 1998/99:Sk14 yrkande 4, införa en skyldighet att utse personuppgiftsombud. Motionen avstyrks därför i denna del.

På konstitutionsutskottets vägnar

Per Unckel

I beslutet har deltagit: Per Unckel (m), Barbro Hietala Nordlund (s), Pär Axel Sahlberg (s), Kenneth Kvist (v), Ingvar Svensson (kd), Jerry Martinger (m), Mats Berglind (s), Inger René (m), Kerstin Kristiansson (s), Nils Fredrik Aurelius (m), Per Lager (mp), Åsa Torstensson (c), Helena Bargholtz (fp), Kenth Högström (s), Britt-Marie Lindkvist (s) och Inger Strömbom (kd).

Avvikande meningar

1. Översyn beträffande skyddet för den enskildes integritet

Helena Bargholtz (fp) anser att den del av konstitutionsutskottets yttrande som på s. 13 börjar med ”I motion” och slutar med ”motionen avslås” bort ha följande lydelse:

Utskottet kan konstatera att rätten att behandla personuppgifter på automatisk väg väl låter sig motiveras i det enskilda fallet. I likhet med vad som anförs i motion 1998/99:Sk15 yrkande 2 bör det dock enligt utskottets mening framhållas att det är den totala omfattningen av insamling och bearbetning av personuppgifter som kränker den enskildes integritet. Utskottet delar därför motionärernas uppfattning att den medborgerliga fri- och rättigheten avseende skydd mot kränkning av den personliga integriteten måste bli föremål för en övergripande översyn. Denna översyn bör enligt utskottets mening göras av en parlamentarisk kommitté. Utskottet tillstyrker således motionen i denna del.

2. Behandling av känsliga personuppgifter

Ingvar Svensson (kd), Helena Bargholtz (fp) och Inger Strömbom (kd) anser att den del av konstitutionsutskottets yttrande som på s. 13 börjar med ”När det” och slutar med ”yrkande 2 (kd)” bort ha följande lydelse:

Utskottet konstaterar att regeringens förslag innebär att det skall vara tillåtet att i skattemyndigheternas brottsutredande verksamhet, med undantag för underrättelsesverksamheten, behandla känsliga personuppgifter. Enligt utskottets mening saknas det skäl att i fråga om skattemyndigheterna göra undantag från det förbud mot behandling av känsliga personuppgifter som gäller enligt 13 § personuppgiftslagen. Utskottet anser därför att regeringens förslag i denna del bör avslås och tillstyrker motionerna 1998/99:Sk15 yrkande 3 och Sk16 yrkande 2.

Ingvar Svensson (kd) och Inger Strömbom (kd), anser att den del av konstitutionsutskottets yttrande som på s. 14 börjar med "När det" och slutar med "till utlandet" bort ha följande lydelse:

När det gäller utlämnande av uppgifter från skattemyndigheternas brottsutredande verksamhet anser regeringen att det endast behöver införas särskilda bestämmelser i den nya lagen när det gäller utlämnande för framställning av rättsstatistik och utlämnande av uppgifter till utlandet. Regeringen anser att sekretesslagens bestämmelser i övrigt är tillräckliga för att uppgifter skall kunna lämnas ut till de myndigheter som behöver dem. Som motivering anger regeringen att uppgifterna i regel inte behövs hos någon annan än motsvarande enhet hos en annan skattemyndighet samt hos polis- eller åklagarmyndighet. Enligt utskottets mening kan det dock, såsom framhålls i motion 1998/99:Sk16 yrkande 3, befäras att sekretesslagens bestämmelser i den praktiska tillämpningen medför att uppgifter sprids i alltför stor utsträckning mellan myndigheter. Utskottet delar därför motionärernas uppfattning att denna fråga noggrant bör följas upp och utvärderas och tillstyrker således motionen i denna del.

4. Behandling av uppgifter om icke misstänkta personer

Per Unckel (m), Jerry Martinger (m), Inger René (m) och Nils Fredrik Aurelius (m) anser att den del av konstitutionsutskottets yttrande som på s. 14 börjar med "Vidare konstaterar" och slutar med "yrkande 1, delvis (m)" bort ha följande lydelse:

Utskottet konstaterar att regeringens förslag innebär att det inte finns någon begränsning när det gäller att i en särskilt undersökning i skattemyndigheternas underrättelseverksamhet behandla uppgifter om en person som det inte finns någon misstanke mot. Regeringen föreslår att uppgifter om personer som själva inte är misstänkta för brottslighet skall förses med en anteckning om detta förhållande. Enligt utskottets uppfattning kan detta inte anses som en tillfredsställande ordning. Utskottet anser att automatiserad behandling i underrättelseverksamhet av uppgifter om icke misstänkta personer är ett så allvarligt ingrepp i den personliga integriteten att en sådan behandling inte får förekomma. I enlighet med vad som anförs i motion 1998/99:Sk14 yrkande 1, delvis, bör regeringens förslag bl.a. av detta skäl avslås.

5. Personuppgiftsombud i samband med taxeringsrevision m.m.

Per Unckel (m), Jerry Martinger (m), Inger René (m) och Nils Fredrik Aurelius (m) anser att den del av konstitutionsutskottets yttrande som på s. 15 börjar med "I motion" och slutar med "denna del" bort ha följande lydelse:

Utskottet konstaterar att flera remissinstanser har förordat att skattemyndigheterna skall ha personuppgiftsombud i samband med taxeringsrevision och annan kontroll. Enligt utskottets mening kan personuppgiftslagen tillsammans med de övriga bestämmelser som reglerar kontrollverksamheten inte anses ge ett fullgott integritetsskydd i detta sammanhang. I stället bör,

såsom anförts i motion 1998/99:Sk14 yrkande 4, en skyldighet att utse personuppgiftsombud införas. Regeringen bör därför återkomma till riksdagen med ett sådant förslag. Utskottet tillstyrker således motionen i denna del.

1998/99:KU1y

Till skatteutskottet	1
Utskottet	1
Propositionens huvudsakliga innehåll.....	1
Bakgrund.....	2
Ärendet och dess beredning	2
Skattemyndigheternas medverkan i brottsutredningar	2
Propositionen	3
Lag om behandling av personuppgifter i brottsutredningar.....	3
Lagens tillämpningsområde – ändamålet med behandlingen	4
Behandling av känsliga personuppgifter	5
Kvarstående brottsmisstankar.....	6
Utlämnande av uppgifter	6
Behandling av personuppgifter i underrättelseverksamhet.....	7
Allmänna förutsättningar.....	7
Automatiserad behandling av personuppgifter i särskilda undersökningar	8
Underrättelseregister.....	8
Gallring	9
Ändringar i sekretesslagen	9
Bakgrund	9
Regeringens förslag	9
ADB-revision.....	10
Bakgrund	10
Regeringens förslag	10
Motionerna.....	11
Utskottets bedömning	12
Avvikande meningar.....	16
1. Översyn beträffande skyddet för den enskildes integritet	16
2. Behandling av känsliga personuppgifter.....	16
3. Utlämnande av uppgifter.....	17
4. Behandling av uppgifter om icke misstänkta personer.....	17
5. Personuppgiftsombud i samband med taxeringsrevision m.m.	17